

ПЕРШОКЛАСНИК НА ПОРОЗІ ШКОЛИ

Для дитини вступ до школи — рубіж, який пройти не так і легко. Насамперед, це докорінна зміна в її існуванні: вперше з'являється обов'язкове заняття — навчання. Можливо, у малюка й були обов'язки, але їхнє виконання або невиконання залишалось сімейною справою. Тепер уперше його оцінюють поза родиною і незалежно від неї. Одночасно в дитини з'являється відчуття двоїстості свого становища. Виникає протиріччя: часто єдина у родині, улюблена й обожнювана дитина, яка звикла до поблажливого ставлення до неї дорослих, переступивши шкільний поріг, стає однією з багатьох і вперше зіштовхується з функціональним, залежним лише від швидкого, чіткого й правильного виконання обов'язків, ставленням учителя. А це означає: яким би ти, Василько! (Марійка, Петрик...), не був гарним для мами, якщо ти про- штрафився на уроці або неуважно виконав домашнє завдання, то заслуговуєш на осуд.

У перші роки навчання школяр значною мірою підлеглий авторитетові дорослого. Для першокласника вчитель не може помилитися, його думка — незаперечна (пам'ятаєте: «Марія Іванівна сказала...»). Тому слова вчителя, його інтонація, навіть погляд, не кажучи вже про погану або хорошу оцінку, підхоплюються і багаторазово підсилюються. Відбувається дуже важлива річ — закладається самооцінка дитини у світі школи.